

vendigt at få en god aftale i stand, så mener jeg ikke, at disse forhandlinger skal tage en evighed. Jeg har derfor sat en tidsfrist, nemlig den 1. februar 2002. Hvis vi ikke på dette tidspunkt er nået til enighed, vil jeg overveje, hvordan et lovinitiativ skal se ud.

Afslutningsvis vil gerne understrege, at regeringens boligpolitiske holdning er at sikre byområder og bebyggelser, der fungerer godt, som er gode for den enkelte beboer, og hvor man på god vis tager et socialt ansvar også for naboen.

Regeringen ser helst en frivillig løsning, og jeg mener altså ikke, at vi på nuværende tidspunkt kan afskrive muligheden for en aftale. Derfor afviser jeg beslutningsforslaget.

### Lissa Mathiasen (S):

Som det allerede er sagt fra boligministerens side, er det jo i det store og hele en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 73 fra sidste folketingssamling, og man kan sige, at intentionen, der ligger i denne her genfremsættelse, jo også er ganske udmærket. Ønsket er at sætte skub i en proces, hvor private udlejere kommer til at deltage i den boligsociale indsats.

Og for at der ikke skal være nogen tvivl: Vi deler fra Socialdemokratiets side forslagsstillerens opfattelse. De private udlejere bør deltage i løsningen af de boligsociale opgaver. Og jeg så gerne, at der havde været mere skub i den proces. Det var også det, jeg gav udtryk for, da vi sidst havde debatten her i Folketinget.

Jeg og vi i Socialdemokratiet havde gerne set, at det ikke havde været nødvendigt fortsat at skulle diskutere det her spørgsmål. Hensigten er jo netop, at vi kan få de private udlejere til at medvirke til også at stille nogle af deres boliger til rådighed for kommunen til anvisning til løsning af boligsociale problemer.

Vi mener i Socialdemokratiet, at det ville være en ganske god løsning, hvis også vi så de private udlejere gøre det. Netop fordi det er afgørende i et byområde, at vi får et varieret boligudbud og dermed også en varieret beboersammensætning. Det får vi altså kun, hvis alle vil være parat til at medvirke.

Derfor skal jeg heller ikke lægge skjul på, at det glæder os meget, at ministeren har oplyst, at der er sat en frist for forhandlingerne med de private udlejere.

Jeg tror til gengæld, at forhandlingerne er vigtige. De giver muligheder for at få en aftale lavet, som forhåbentlig kan bruges af begge parter. Men jeg skal heller ikke lægge skjul på, at jeg

synes, det ville klæde udlejere, om de snart meldte ud, hvor de står. Men jeg har også givet udtryk for i tidligere debatter om det her, at kan det lade sig gøre at finde en aftalebaseret løsning, så tror vi, at den er bedre end tvang.

Men heldigvis er det altså ikke hermed sådan, som forslagsstillerne har lagt op til, at forhandlingerne er brudt sammen. Heldigvis er det sådan, at forhandlingerne fortsat kører, og jeg håber, at vi inden længe også vil se, at der kommer et positivt og et konstruktivt resultat ud af dem.

Jeg vil også godt sige, at vi i Socialdemokratiet deler den glæde, som boligministeren her fra talerstolen i dag har givet udtryk for i forbindelse med den netop fremlagte boligpakke. Der ligger også i de forslag nogle elementer, som rent faktisk tager lidt hul på det spørgsmål, som forslagsstillerne her ønsker.

Det er ikke mindst forslaget om, at man i forhold til pensionskassebyggeriet netop får anvisningsretten med ind til hver fjerde. Jeg håber, og vi håber i Socialdemokratiet, at et meget bredt flertal vil være med til at støtte op om det forslag. Det synes vi ville være konstruktivt.

Jeg vil godt slutte af med at sige, hvad der nok også er fremgået her: Vi kan ikke støtte det forslag, der ligger, men til gengæld støtter vi lige så meget, det overhovedet kan lade sig gøre, det arbejde, som boligministeren gør for at finde en aftale med udlejere. De bør, og de skal medvirke til løsning af de boligsociale opgaver.

(Kort bemærkning).

### Knud Erik Hansen (SF):

Det glæder mig meget, at Socialdemokratiet stadig væk er fast i stemmen, når man taler om dette problem. Det har vi også hørt før. Men jeg vil godt spørge fru Lissa Mathiasen, om det ikke snart er tid til at gøre op med den nølen. Vi har jo diskuteret det her flere gange, senest da det forslag var fremme i januar, og vi havde det også oppe inden sommerferien, hvor der klart blev sagt: Nu skal der ske noget, og jeg kommer straks efter sommerferien med noget.

Nu får vi så at vide, at nu skal vi vente til den 1. februar 2002. Er det ikke lidt langsomt, når vi får at vide, at de eneste problemer, der er tilbage, er, at vi skal aftale lidt, sådan at udlejere ikke får tab – det mener jeg er forholdsvis simpelt – og så er det noget med, hvem der skal ind og efter hvilke regler. Man må kunne afklare det noget hurtigere, hvis man virkelig vil.

Er der nogen grund til, at Socialdemokratiet faktisk mener, man skal vente til den 1. februar